

marhája befut a vízbe. A melyek megment-
betők valának, gazdáikkal együtt a magaslato-
kon fedél nélkül tanácsok, a vidékéről szál-
lítottatva takarmány számokra.

Epen úgy néz ki a vidék, mint midőn a
bibliai Nőé — békája állataival kiszállt az
Ararat hegyére, várva a víznek lepadását,
hogy ismét szétterjedjen a földön, és az
embert újra urává tegye. De minek beszélünk
erről? hiszen talán az egész csak Mózes álma
volt, mindazáltal nem tartozik a lehetősé-
gek közé, mert az ember épügy letörpül a
természet nagysága előtt, mikép egy hangya
vagy egy bogár, és mégis életében tépi marja
egy mást, büszkélkedik, pedig halála után vagy
egy fazekas gyur porából edényt, vagy egy
tegyátvó csinál téglát, vagy szárnyaira veszi
az északi szél és elsodorja véghetetlen mesz-
sésébe.

A károsultak részére a megye naponta
40 darab nagy kenyerezet suttat. A város maga
is igen nagy áldozatot tesz, annak dacára,
hogy a városnak magának is sok nyomorultjai
vannak, kiket táplálni, élelmezni kell. Pedig a
szegény városnak oly sok terhei vannak, hogy
talán egy század kivételint, arra nézve a jó
évekből, hogy azokról megszabaduljon. Vannak
itt fakerekedések, melyek biztosítva nem le-
vén 20-30 ezer forint kárt valottak.

Még most is talán egy pince sincs, a
melyben víz ne volna, hiába szivattyúztatják ki
drága pénzen, mert ismét megtelik.

A gyengébb életűek téglák egészen ki-
áznak és felúlnak tőle, hogy ha a víz elmegey
is, saját terhükön öszerroganak.

Mára „Gyulai” várják a kár megtekin-
tésére, mely a várbán történt; rémítő lesz az.
A börtök nagyrésze még most is záron áll, s
ugy is maradhat, mert a vevők nem igen al-
kalmatlanok. A mesteremberek bátran ott
bagyhatják műhelyeiket, nincs semmi munka,
csak a remió szegénység. Sok már az utolsó
rogyást is eladta, és se hitel, se munka, se
élelem nem lévén, káromkodik, és hajlandó
volna menni bárhová is, a hol legalább mun-
kaja után megélhetne. Dühös, hogy nagy adót
kell fizetni a nemzet nagy adósságáért, pedig
bát a abból egy félfont sóra valót se kapott,
s mégis neki kell fizetni stb. És az a legbor-
zasztosabb, hogy mindezekért az urakat okolják
és Bach ur korszakát jobbakk kiabálják, mint
a jelenlegi kormányt.

Szinte tartózkodva festem e szomorú ké-
pet és megvallom, hogy kénytelen vagyok ab-
ból a sötétebb részleteket kihagyni. Sok, na-
gyon sok azoknak száma, kik tönkre és adó-
képtelennek vágnak téve, a nagydó, az uszora
és az elem csapadék által. Utált már az élet,
melyben gyönyörű többé nem találnak és e
helyzetből, még tán halála árán is szabadulni
kíván. Ezeket a közép ajkairól vettem. —
Egyebbirát a víz ismét árad, 22 láb és 1
hüvelyk. Az executio egy időre be van szün-
tetve, és az adakozások minden felől nagyban
folytak, miket a városi hatóság kezeli, s kétség-
kívül hirtapilag fogják közölni.

G. S.
— **Videki hírek.** Szegeden számos
iparos postógyár felállításán fáradozik. A hat-
van-miskolci vonalon az árviz által okozott
hüvelykigazs helyreállítását, a forgalom ismét
megnyitott. Nagy-Váradon a svéd női quar-
tett e hó 11-én hangversenyt fog rendezni a
„Szt.” teremben. **Lugoson** — írja az „Alföld”
— Arnold és Hammer nagykereskedő cég,

Facsétón pedig Mailänder Károly kérte maga
ellen a csódot. Mindkét cég a vidéken a leg-
nagyobb hitelnek iróndott. Arnold azonban
szívére vette sorát, hogy kedden féléltől me-
gát. Székelyváradon egy 20 éves kömve-
sége szobájában felakasztva találta. A sze-
rencsétlen kezei hátul dróttal voltak összekötve,
s így erős gyaru van, hogy valami büntető fo-
rosom. A sárvári takarékpénztár az ottani
3. felekezeti iskolának egy a négylet és kór-
házának egyenkint 50 frtot szándékozott.

Külföld.

— A francia köztársasági pártnak je-
lenlegi vezére Gambetta, mult hétfőn Lyonban
óriási gyülekezet előtt, nagyszabású beszédet
tartott. Kiemelte mindenek előtt Lyon városát,
mely annyit szenvedett. Azután a képviselővá-
lasztások okait és következményeit fejtegette.
Hosszasan szót a köztársasági programról,
s kijelenté, hogy a köztársaságnak nyitva kell
állania mindazok előtt, a kik hozzá öszintén
csatlakoznak.

— Don Carlos francia földre lépéséről
következőket jelentik: Febr. 28-án reggel Ba-
yonneban a francia hadtest parancsnokánál
Pouret tábornoknál jelentkezett, a ki őt illó
tisztetéssel fogadta, de kijelenté, hogy mindad-
dig foglyának fogja őt tekinteni, míg a párisi
kormánytól a teendő intézkedésekre ne ve-
tározott utasításokat nem kap. Ezután meg-
kérdezték a távirati érintkezők, miknek er-
edménye az lón, hogy a párisi kormány értésére
adta Don Carlosnak, hogy szívesen venné, ha
minelőbb távoznék a francia földről. Don
Carlos haladéktalanul Angliába utazott.

— A hercegovinai lázadók a kühatal-
makhoz, a török reformokra vonatkozólag, pro-
klamációt intéztek, mely határozott elhatározást
áll a porta részéről terjesztett azon hírekkel,
hogy a lázadók a feyvert önkényesen lerakni
készülnek.

Színészet.

Csütörtökön adatott szinpadunkon a Nő-
uralom. Szigligeti eredeti vigjátéka 3 fel-
vonásban. A darabban, mely az árvizkárosul-
tak javára adatott, fellépet Temesváryné Fer-
kas Irma urnó, mint műkedvelő, Ilona szere-
pében. Ha nem leendett szerencsénk Temes-
váryné ő nagyságát személyesen ismerni, alig
hittünk volna szeméinknek, hogy műkedvelő-
vel, ki a jótékonyról tekintetből működött
közre, állunk szemben. Hangja, beszédmodora
oly otthonias, játéka, mozdulatai oly meszo-
kott szinezettel bírtak. Szerepléséről általában
dicséretet mondhatunk; mint szinpad jelen-
ség, kedves és kellemes benyomást tén a kö-
zönségre, mely csaknem minden jelenése után
zajos tapsokkal kétszer-háromszor hivta ki,
— egy szóval ez est fénye és dicsősége az ő
szereplésében öszpontosult. Temesváryné játéka
emelte az előadást; számtalanszor elmondott,
hogy mily kitünő társalgó, — e véleményünk-
ben ma ujolag megerősített. A többi szereplők
megállják helyöket.

Pénteken adatott Faust, nagy opera
4 felvonásban. Margaretát Bély Róza; Siebelt
Kriger Kornélia játszta, mindketten igen si-
kerülten. Különösen Kriger Kornélia gyönyörű
éneke tetszett a közönségnek. Scholiaszer —
leszámítva egy véletlenül következtet fenaká-
dást — kifogástalanul működött. Előadás vége
feltíz után.

Irodalom.

„A magyar emberkönyvtára”
ez címe a Pokorny Jenő ur által szerkesztett
havi folyóiratnak, melynek első füzeté szer-
kesztőségünkhez beküldött.

Nagyon kevés mondani valók lesz a
műről, melyről a kibocsátott előzetési felhí-
vás oly sokat ígért, a megjelent munka oly
keveset adott.

Nem jól fejezték ki megunkat, mert azon
kevésben mit adott — nem jót adott. Igérté,
hogy politikai szemléjét a f o g u l a t l a n
h i g g a d t n y u g o d t s á g g a l i r a n d a,
ámde a conservatív szellem árja magával ra-
gadta az író s vezette tolla begyét egészen
nevének leírásáig, úgy hogy a magyar em-
berkönyvtára” inkább megérdemelné a „első-
jobb könyvtára” címet. Hogy nemely val-
lalatnak minő a politikai irányja, szoh nem
lehet köze senkinek; de ha a kitűző részre-
hajlantasság zászlaja alatt épen az ellenke-
zővel találkoznak, akkor költségünknek kell
hogy ismerjük, figyelemzteni a közönséget
irányára azon váliatnak, melynek az o c s ó s
s á g köntöse alatt rejli együldi célja: a
conservatív elemhez való térítés.

Tartalmaz még szépirodalmi közleménye-
ket, külföldi szemlélet, társadalmi irányú cikke-
ket, stb. Ez alkalommal csupán a Tóth
E d e m k i k d e s e r l P o k o r n y J. u r á l t í r t
közlemény nemely pontjára van megjegyzésünk.
Ebben szöszterit e tétel foglaltatik: „Ott van-
nak a Petőfi forradalmi költeményei. Ki mondja
ez alkalmi verseket meggyőződésből jónak?
Lelkesek de nem jők.” — No már ez ellen határo-
zottan tiltakozunk, s kérségbe kell vonnunk
azt, hogy Pokorny ur, Petőfi forradalmi ver-
seit olvassa, mert ha igen, akkor csodálkozunk
ezen nyilatkozaton, mely a sajtó rosszálló vé-
leményét fogja bizonyára maga után vonni.

Hiszén Petőfinék épen forradalmi költe-
ményei, melyek világtörtéző nagyszerű esemé-
nyek benyomása alatt írtak, bírnak azon tu-
lajdonokkal, hogy csak nem kivétel nélkül szé-
pek, jelkesek, s mitűnt a versszabályoknak
megfelelők — tákéletesen jők is. Valjon nem
tudnát az Pokorny ur, hogy Petőfi mint haj-
dan Tyrtaeus, lantjai kezében buzditotta és
leikes költeményeivel vezette diadalmas csá-
tára a 48-ik vitéz honvédek.

„Véres a föld lábam alatt...” „Mi ne
győznénk...” „Négy nap dörögött az ágyu...”
„Isten utam legszebb s legszentebb név, a hon-
véd nevezet...” „A kárpátoktól le az Al-
Dunáig...” stb. stb. Mindezek oly csada-
lok, melyek velőkig hatnak és tűzbe, lángba
képek hozni a vért.

Nem oszthatjuk tehát Pokorny urnak Pe-
tőfi alkalmi költeményeire hozott ítéletét, mert
a mely költemények mind alkalmi, mind nyel-
vzeti és szabályzati tekintetben a kívánalmak-
nak megfelelnek, még azon fölöli anyi évek
lefojyása után gyűjtő hatásokkal folyvást meg-
tarták, azokra ma is rá lehet útni a magasabb
szabású költészet bélyegét.

A füzet kiállítására nézve nem csinos,
azonkívül telve sajtóhibákkal. — Ara egész
évre 2 frt.

UJDONSÁGOK.

* A debreczeni függetlenségi párt
választmányi tagjai holnap, azaz e hó
5-ik napján, d. e. 10 órákor a „függöt-

lenségi kör” megalakítása tárgyában a
„Debreczen” szerkesztőségében tartandó
értekezletre tisztelettel meghívhatnak. —
Debreczen, 1876. márcz. 4. Gálócsy
Gusztáv, elnök.

* Debreczen város bizottsága tegnap
és ma folytatta, s valószínűleg folytatni fogja
még több napokon üléseit. A tegnapi ülésen
az osztrák nemzeti banktól felveendő 1 millió
forint kölcsönről folyt a tárgyalás, melynek
eredménye az lett, hogy a kölcsön nevezett
bank által kibocsátott féltételek elfogadása mel-
lett felvételti határozatot s a felvétel végre-
hajtásával a főpolgármester és főjezőz urak
biztakkal meg.

* Gyulai László, ki helyben számos éven
át fenntart rőfös és divatúru üzletét, egy hoz-
zánk beküldött körözvényben tudatja a közö-
séggel, hogy nevezett üzletét Simon Kálmán-
nak adta által, mely ugyanly cím alatt a hely-
beli törvényeszkéln bejegyeztetett.

* Gyászjelentés. Bunda János és leánya
Róza, úgy özv. Kun Györgyné a legmelyebb
fajdalommal tudatják, felejthetetlen kedves
menek, anyjának, illetőleg kedves leányának
néh. BUNDA JÁNOSNÉ, szül. K u n E r z s e b e
t a s s z o n y a k é t e 4 0 - k é v e b e n , 2 h a v i s u -
lyos betegség után, f. évi márcz. hó 2-án, d. u.
6 órákor tüdővész következtében történt
csendes kimúltát. A boldogultnak földi részei
folyó márcz. hó 5-én délután 3 órákor, előbb
péterfia 952 számú háznál, majd a ref. nagy-
templomban tartandó gyászszertás után, a hat-
van-utcai sírkertben fognak örök nyugalomra
tétetni. Mely véltársaságtételre a boldogult
rokonai s általában ismerősei bánatos szív-
vel meghívhatnak Debreczen, 1876. márcz. 3.

* Béküldetett. T. szerkesztőség! Köve-
tendő példálul kérem becses lapjában közölni,
hogy Kisújszállás város közönsége a Budapest
fővárosi és pestmegyei árviz suttotta honfő-
nök 500 gyönyörű nagy házikenyeret 150 font-
nyi szalonnát, több sonkát és egy zsák főze-
leket küldött mai napon vasutón a főpolgár-
mester, mint vészbizottsági elnök czime alatt.
Reménylik, hogy az illető vasúti társulatok a
viteldiját megtérítik. Kisújszállás, márcz. 3.
1876. Hazaí szolgája I l l é s s y Sándor, pol-
gármester.

* Szalai Anna kisasszony és Halminé
Mindszenti Kornélia asszony városunkba meg-
érkezvén, jövő héten fel fognak lépni szinpa-
dunkon.

* A negyvennyolcas honvédek — mint
biztos forrásból értesültünk — folyó hó 15-én
kártonbát akarnak rendezni a „Fehérlő” ter-
mében az egylet javára.

* Bánatos szívvel jelentjük szerettét ked-
ves fiunk, és testvérünk EMILNEK f. é. márt.
3-án d. u. 1/3 órákor, életének 10 dik hónap-
jában történt elhunytát. Kedves gyermekünk-
nek földi részei f. hó 5-kén délelőtt pontban
10 és 1/2 órákor, fűvészkert-utczai 1078. számú
háznál tartandó hely. hitvallású rövid szertár-
tás után, a czeplő-utczai sírkertben fognak
eltemetetni, — mely gyászos alkalomra roko-
nainkat, barátainkat s ismerőseinket meghív-
juk. Debr. márt. 3-kán, 1876. Baogh Ferencz
tanár és neje Fekete Agnes, gyermekeik: Fe-
rencz és Agnes.

* Ma délután 2 órákor temetettét el vá-
rosunk egyik ifjú polgára Györfy Lajos keres-
kedő. A boldogultnak hült tetemeti nagyszámu
ismerősei s tisztelői kísérték előbb a n-tem-
plonba s az ott felette tartott ima után az
öröknyugalom helyére, a czeplőutczai sírkertbe.
Nyugodjanak békével porai!

* Borzasztó szerencsétlenség történt cas-
törtökön éjjel; ugyanis a veres-utczán a 44-ik
számú ház, mely Szabó Miklós tulajdonát ké-
pezte, oly rozzant állapotban volt, hogy emi-
lett éjjel len egészen váratlanul összeomlott, s a
romok egy 6 éves gyereket temettek
magok alá. A bent lakó család többi tagjai
csak nagy nehezen tudták megmenekülni.

* A Franklin-társulat előzetési felhívása
egy „D e a k a l b u m - r a m a i s z á m u k n o v -
van mellékelve. Mitűnt a vállalat, melynek ki-
váltó iróktól és művészektől kerülő, s az ünne-
pélyes alkalom magaslátán álló zász tartalma
nem szorul ajánlatra, — valószínűleg érdem-
lett pártfogásban fog részesülni: a társulat a
tisztá jövedelem jelentékeny részét Deák-ai-
pítvány czimén az iró segély-egyletnek ajánlta
föl. A nagy halottnál inkább senki sem tisz-
telte, becsülte, méltányolta az irodalmi mun-
kásságot, — a ép oly igaz az is, hogy a mit a
nemzet, kötelei hájából, Deák Ferencnek
még életében nyújtott, a sajtó és irodalom
szolgálat ebből első és leghatályosabb követtől,
mint hogy ennek elismerése, tapsai és kos-
szoru elől még a haza bücsének meközöttel-
hetlen szerényesége sem volt és lehetett képes
elzárkózni. Ohajjúk, hogy e példát mások is
kövessék, s hogy Deák sírja ezáltal ne csak a
hazaifiság, de egruttal a jótékonyabb követtől
avattassék föl, melyen ép oly tiszta lánggal,
örök lánggal lobog — kell hogy lobogjon —
a haza és felebaráti szeretet, miként egykor a
mindnyájunk által egyenlő fajdalommal siratott
nagy és dicső férfiú nemes szívében lobogott
vala milliókat lelkesítő, milliókat boldogító
példa gyantát.

Az e
kezdve, ho
vadság, m
folyó műv
deigett; be
masabb va
a gondolko
szet csodás
tett s ez is
tegett isten
dalkozunk
az emberé
s megvöltá
ma megvár
hatások ál
az értelem
emeli őt; d
s így a fej
len lassúsá
tolva volt
akkor is, n
keresztül
s kifejlőd
ugyan törté
zedéknél az
erkölcsneve
hették volna
att ez őf
homályában
legyomány
legtöbbször
Még a rová
adta meg a
sáságot, m
mal s csak
sen a papo
tak s nem
még gazdag
nagy áldozó
A köny
ban meguty
királyak
mezejele s
hogy ma
annyt, me
hat; azóta
szek, kik e
és ápolják,
végepusztu
létől; azóta
élok hazájá
hol iskolák
a tudatlans
hivatva, me
legszegegye
nyerh-tm; i
melyek mill
azért, hogy
bevezethessé
csarnokába
sodás és m
nak. Az al
hetség hez
mesés olcsó

Az e
kezdve, ho
vadság, m
folyó műv
deigett; be
masabb va
a gondolko
szet csodás
tett s ez is
tegett isten
dalkozunk
az emberé
s megvöltá
ma megvár
hatások ál
az értelem
emeli őt; d
s így a fej
len lassúsá
tolva volt
akkor is, n
keresztül
s kifejlőd
ugyan törté
zedéknél az
erkölcsneve
hették volna
att ez őf
homályában
legyomány
legtöbbször
Még a rová
adta meg a
sáságot, m
mal s csak
sen a papo
tak s nem
még gazdag
nagy áldozó
A köny
ban meguty
királyak
mezejele s
hogy ma
annyt, me
hat; azóta
szek, kik e
és ápolják,
végepusztu
létől; azóta
élok hazájá
hol iskolák
a tudatlans
hivatva, me
legszegegye
nyerh-tm; i
melyek mill
azért, hogy
bevezethessé
csarnokába
sodás és m
nak. Az al
hetség hez
mesés olcsó

Az e
kezdve, ho
vadság, m
folyó műv
deigett; be
masabb va
a gondolko
szet csodás
tett s ez is
tegett isten
dalkozunk
az emberé
s megvöltá
ma megvár
hatások ál
az értelem
emeli őt; d
s így a fej
len lassúsá
tolva volt
akkor is, n
keresztül
s kifejlőd
ugyan törté
zedéknél az
erkölcsneve
hették volna
att ez őf
homályában
legyomány
legtöbbször
Még a rová
adta meg a
sáságot, m
mal s csak
sen a papo
tak s nem
még gazdag
nagy áldozó
A köny
ban meguty
királyak
mezejele s
hogy ma
annyt, me
hat; azóta
szek, kik e
és ápolják,
végepusztu
létől; azóta
élok hazájá
hol iskolák
a tudatlans
hivatva, me
legszegegye
nyerh-tm; i
melyek mill
azért, hogy
bevezethessé
csarnokába
sodás és m
nak. Az al
hetség hez
mesés olcsó

Az e
kezdve, ho
vadság, m
folyó műv
deigett; be
masabb va
a gondolko
szet csodás
tett s ez is
tegett isten
dalkozunk
az emberé
s megvöltá
ma megvár
hatások ál
az értelem
emeli őt; d
s így a fej
len lassúsá
tolva volt
akkor is, n
keresztül
s kifejlőd
ugyan törté
zedéknél az
erkölcsneve
hették volna
att ez őf
homályában
legyomány
legtöbbször
Még a rová
adta meg a
sáságot, m
mal s csak
sen a papo
tak s nem
még gazdag
nagy áldozó
A köny
ban meguty
királyak
mezejele s
hogy ma
annyt, me
hat; azóta
szek, kik e
és ápolják,
végepusztu
létől; azóta
élok hazájá
hol iskolák
a tudatlans
hivatva, me
legszegegye
nyerh-tm; i
melyek mill
azért, hogy
bevezethessé
csarnokába
sodás és m
nak. Az al
hetség hez
mesés olcsó

Az e
kezdve, ho
vadság, m
folyó műv
deigett; be
masabb va
a gondolko
szet csodás
tett s ez is
tegett isten
dalkozunk
az emberé
s megvöltá
ma megvár
hatások ál
az értelem
emeli őt; d
s így a fej
len lassúsá
tolva volt
akkor is, n
keresztül
s kifejlőd
ugyan törté
zedéknél az
erkölcsneve
hették volna
att ez őf
homályában
legyomány
legtöbbször
Még a rová
adta meg a
sáságot, m
mal s csak
sen a papo
tak s nem
még gazdag
nagy áldozó
A köny
ban meguty
királyak
mezejele s
hogy ma
annyt, me
hat; azóta
szek, kik e
és ápolják,
végepusztu
létől; azóta
élok hazájá
hol iskolák
a tudatlans
hivatva, me
legszegegye
nyerh-tm; i
melyek mill
azért, hogy
bevezethessé
csarnokába
sodás és m
nak. Az al
hetség hez
mesés olcsó

Az e
kezdve, ho
vadság, m
folyó műv
deigett; be
masabb va
a gondolko
szet csodás
tett s ez is
tegett isten
dalkozunk
az emberé
s megvöltá
ma megvár
hatások ál
az értelem
emeli őt; d
s így a fej
len lassúsá
tolva volt
akkor is, n
keresztül
s kifejlőd
ugyan törté
zedéknél az
erkölcsneve
hették volna
att ez őf
homályában
legyomány
legtöbbször
Még a rová
adta meg a
sáságot, m
mal s csak
sen a papo
tak s nem
még gazdag
nagy áldozó
A köny
ban meguty
királyak
mezejele s
hogy ma
annyt, me
hat; azóta
szek, kik e
és ápolják,
végepusztu
létől; azóta
élok hazájá
hol iskolák
a tudatlans
hivatva, me
legszegegye
nyerh-tm; i
melyek mill
azért, hogy
bevezethessé
csarnokába
sodás és m
nak. Az al
hetség hez
mesés olcsó

Az e
kezdve, ho
vadság, m
folyó műv
deigett; be
masabb va
a gondolko
szet csodás
tett s ez is
tegett isten
dalkozunk
az emberé
s megvöltá
ma megvár
hatások ál
az értelem
emeli őt; d
s így a fej
len lassúsá
tolva volt
akkor is, n
keresztül
s kifejlőd
ugyan törté
zedéknél az
erkölcsneve
hették volna
att ez őf
homályában
legyomány
legtöbbször
Még a rová
adta meg a
sáságot, m
mal s csak
sen a papo
tak s nem
még gazdag
nagy áldozó
A köny
ban meguty
királyak
mezejele s
hogy ma
annyt, me
hat; azóta
szek, kik e
és ápolják,
végepusztu
létől; azóta
élok hazájá
hol iskolák
a tudatlans
hivatva, me
legszegegye
nyerh-tm; i
melyek mill
azért, hogy
bevezethessé
csarnokába
sodás és m
nak. Az al
hetség hez
mesés olcsó

Az e
kezdve, ho
vadság, m
folyó műv
deigett; be
masabb va
a gondolko
szet csodás
tett s ez is
tegett isten
dalkozunk
az emberé
s megvöltá
ma megvár
hatások ál
az értelem
emeli őt; d
s így a fej
len lassúsá
tolva volt
akkor is, n
keresztül
s kifejlőd
ugyan törté
zedéknél az
erkölcsneve
hették volna
att ez őf
homályában
legyomány
legtöbbször
Még a rová
adta meg a
sáságot, m
mal s csak
sen a papo
tak s nem
még gazdag
nagy áldozó
A köny
ban meguty
királyak
mezejele s
hogy ma
annyt, me
hat; azóta
szek, kik e
és ápolják,
végepusztu
létől; azóta
élok hazájá
hol iskolák
a tudatlans
hivatva, me
legszegegye
nyerh-tm; i
melyek mill
azért, hogy
bevezethessé
csarnokába
sodás és m
nak. Az al
hetség hez
mesés olcsó

Az e
kezdve, ho
vadság, m
folyó műv
deigett; be
masabb va
a gondolko
szet csodás
tett s ez is
tegett isten
dalkozunk
az emberé
s megvöltá
ma megvár
hatások ál
az értelem
emeli őt; d
s így a fej
len lassúsá
tolva volt
akkor is, n
keresztül
s kifejlőd
ugyan törté
zedéknél az
erkölcsneve
hették volna
att ez őf
homályában
legyomány
legtöbbször
Még a rová
adta meg a
sáságot, m
mal s csak
sen a papo
tak s nem
még gazdag
nagy áldozó
A köny
ban meguty
királyak
mezejele s
hogy ma
annyt, me
hat; azóta
szek, kik e
és ápolják,
végepusztu
létől; azóta
élok hazájá
hol iskolák
a tudatlans
hivatva, me
legszegegye
nyerh-tm; i
melyek mill
azért, hogy
bevezethessé
csarnokába
sodás és m
nak. Az al
hetség hez
mesés olcsó

Az e
kezdve, ho
vadság, m
folyó műv
deigett; be
masabb va
a gondolko
szet csodás
tett s ez is
tegett isten
dalkozunk
az emberé
s megvöltá
ma megvár
hatások ál
az értelem
emeli őt; d
s így a fej
len lassúsá
tolva volt
akkor is, n
keresztül
s kifejlőd
ugyan törté
zedéknél az
erkölcsneve
hették volna
att ez őf
homályában
legyomány
legtöbbször
Még a rová
adta meg a
sáságot, m
mal s csak
sen a papo
tak s nem
még gazdag
nagy áldozó
A köny
ban meguty
királyak
mezejele s
hogy ma
annyt, me
hat; azóta
szek, kik e
és ápolják,
végepusztu
létől; azóta
élok hazájá
hol iskolák
a tudatlans
hivatva, me
legszegegye
nyerh-tm; i
melyek mill
azért, hogy
bevezethessé
csarnokába
sodás és m
nak. Az al
hetség hez
mesés olcsó

Az e
kezdve, ho
vadság, m
folyó műv
deigett; be
masabb va
a gondolko
szet csodás
tett s ez is
tegett isten
dalkozunk
az emberé
s megvöltá
ma megvár
hatások ál
az értelem
emeli őt; d
s így a fej
len lassúsá
tolva volt
akkor is, n
keresztül
s kifejlőd
ugyan törté
zedéknél az
erkölcsneve
hették volna
att ez őf
homályában
legyomány
legtöbbször
Még a rová
adta meg a
sáságot, m
mal s csak
sen a papo
tak s nem
még gazdag
nagy áldozó
A köny
ban meguty
királyak
mezejele s
hogy ma
annyt, me
hat; azóta
szek, kik e
és ápolják,
végepusztu
létől; azóta
élok hazájá
hol iskolák
a tudatlans
hivatva, me
legszegegye
nyerh-tm; i
melyek mill
azért, hogy
bevezethessé
csarnokába
sodás és m
nak. Az al
hetség hez
mesés olcsó

Az e
kezdve, ho
vadság, m
folyó műv
deigett; be
masabb va
a gondolko
szet csodás
tett s ez is
tegett isten
dalkozunk
az emberé
s megvöltá
ma megvár
hatások ál
az értelem
emeli őt; d
s így a fej
len lassúsá
tolva volt
akkor is, n
keresztül
s kifejlőd
ugyan törté
zedéknél az
erkölcsneve
hették volna
att ez őf
homályában
legyomány
legtöbbször
Még a rová
adta meg a
sáságot, m
mal s csak
sen a papo
tak s nem
még gazdag
nagy áldozó
A köny
ban meguty
királyak
mezejele s
hogy ma
annyt, me
hat; azóta
szek, kik e
és ápolják,
végepusztu
létől; azóta
élok hazájá
hol iskolák
a tudatlans
hivatva, me
legszegegye
nyerh-tm; i
melyek mill
azért, hogy
bevezethessé
csarnokába
sodás és m
nak. Az al
hetség hez
mesés olcsó

Az e
kezdve, ho
vadság, m
folyó műv
deigett; be
masabb va
a gondolko
szet csodás
tett s ez is
tegett isten
dalkozunk
az emberé
s megvöltá
ma megvár
hatások ál
az értelem
emeli őt; d
s így a fej
len lassúsá
tolva volt
akkor is, n
keresztül
s kifejlőd
ugyan törté
zedéknél az
erkölcsneve
hették volna
att ez őf